

Ben Kuras: Biden za tajtrlíka, u Putina i Číny. Otevřeně ním pohrdají. Velké změny. Západ si válku s Ruskem dovolit nemůže

- CZ24 News | 8. dubna 2021

Joea Bidena nebere Vladimir Putin vážně a separatismus na Ukrajině bude sílit, odhaduje spisovatel a publicista Benjamin Kuras. Čína americkou administrativou otevřeně pohrdá a uzavírá alianci s Íránem, dodává. V pravidelném shrnutí světových událostí v ParlamentníchListech.cz se Kuras věnuje i případům přepjatého „boje s rasismem“ ve Velké Británii: Od dozvuků slov vévodkyně Meghan až po události v oblasti školství.

Rusko útočí na Ukrajinu, Američané bombardují Sýrii. Čína se rozpíná v okolních mořích a zabírá vody patřící Filipínám, Vietnamu a Malajsii, její letadla přelétají nad Tchaj-wanem a uzavírá strategické spojení s Íránem. Írán vyhrožuje sousedním arabským zemím, které podepsaly smlouvy s Izraelem. Íránem podporované šíitské bojůvky v Jemenu ohrožují Saúdskou Arábii, kterou přestávají podporovat Bidenovy Spojené státy, a naopak se přiklání k jednání s Íránem, jenž ale zrychluje vývoj jaderné zbraně. Schyluje se opět k velkým válkám?

Ať si o Trumpovi říká, kdo chce, co chce, svět se za jeho prezidentství začínal zdát bezpečnější, protože Amerika se zdála být silnější. Bidenovo prezidentství obrací naruby všechno, čeho Trump v mezinárodní politice dosáhl. Neberou ho vážně ani Rusové, ani Číňané a dávají mu to najevo. On to pravděpodobně nevnímá, tak jako už nevnímá, co říká a kde je. Ostatně my už víme, že za fasádou decentního „demokrata“ vládne revolucionářská klika obamovská, která chce „institucionálně-rasistickou“ Ameriku „fundamentálně transformovat“, což znamená odstranit z pozice velmoci, díky níž ještě dožívá cosi, čemu se jakž takž dá říkat „svobodný svět“. Tím slábne celé severoatlantické spojení, takže Putin může v klidu varovat, aby se NATO do ruského konfliktu s Ukrajinou

nepletlo.

Tam se opakovaně všelijaká příměří podepisují a hned zase porušují. V posledních týdnech umírali ukrajinští vojáci v přestřelkách s ruskými separatisty v Donské oblasti, na jejichž hranicích se hromadí ruské armádní síly. Střílí se už i z kulometů a děl. Země NATO na Rusko tlačí finančními sankcemi, ale Ukrajina žádá „zvýšení mezinárodního politického a ekonomického tlaku“. Anexe Krymu se Rusku dost zkomplikovala, když Ukrajina zastavila přívod vody, jíž má Krym nedostatek.

Takže odhad, jak se bude rusko-ukrajinský konflikt vyvíjet?

Realisticky a možná cynicky: Separatismus Rusů ve východní Ukrajině bude sílit, některá území s ruskou většinou dopadnou jako Krym, Západ bude brblat, ale zbraněmi nezarachotí, válku s Ruskem si dovolit nemůže. Putin to ví a Bidenovu vládu si testuje.

Čínské moře se hemží čínskými loděmi, jak Peking utužuje námořní nadvládu, píše titulky. Co se tam děje?

Opět můžeme mluvit o testování Spojených států, jejichž nové vládě dali Číňané najevo pohrdání. Rozsáhlé námořní manévry začaly zanedlouho po Bidenově inauguraci. Číňané je sice prohlašují za rybaření, čímž prokazují smysl pro humor. Už nějakou dobu obsazují filipínské, vietnamské a malajské vody, budují tam umělé ostrovy jako záchytné základny pro své loďstvo.

Ted' čínské válečné loďstvo rejdí v jejich vodách bez zábran a jsou těch lodí stovky. Tyto de facto pomalu vojensky okupované země sice podávají mezinárodní protesty, ale na víc se nezmůžou. Ostatně jsou dnes silně závislé na Číně ekonomicky a zdravotně, všechny jejich anticovidové potřeby jsou čínské.

Pakt „o spolupráci“ podepsala koncem března Čína s Íránem na 25 let. Spojenectví dvou z těch nejvíc totalitních, silně vyzbrojených a agresivně naladěných států asi razantně mění stav sil v Asii. Týká se to i nás?

Týká se to celého světa, protože jde o země vyzbrojené jaderně a obě silně naladěné proti celému svobodnému světu, nejen Západu, ale třeba i zemím jako Indie, Jižní Korea, Malajsie a země Indočíny. Írán tedy zatím ještě jaderný není, ale už k tomu nemá daleko. Nevíme, co všechno dohoda obsahuje vojensky, ale nemůžeme vyloučit ani spolupráci v jaderné výzbroji. Je to dohoda dost překvapivá, protože obě země sice ekonomicky spolupracují a Čína vesele obcházela mezinárodní sankce na Írán, ale donedávna si vzájemně nadávaly: Íránci Číňanům neznabohů a sluhů Satanových, Číňané Íráncům náboženských teroristů. Írán je další stát, který si z Bidena dělá tajtrlíky a sdělil mu, že chce-li s Íránem jednat, musí mu napřed vyklopit tři miliardy dolarů.

Není vyloučeno, že Bidenovým zrušením sankcí na Írán se Čína lekla, že by jí v Asii posílený Írán mohl být nebezpečný, a rozhodla se si jej ochočit spíš než posílit. Nasvědčovalo by tomu i založení, podle této smlouvy, čínských vojenských základen s počtem pět tisíc vojáků na „zajištění bezpečnosti investic“. Ty mají mít hodnotu 400 miliard dolarů, hlavně do ropné těžby, která má Číně zaručit spolehlivé dodávky za sníženou cenu.

[PODROBNOSTI V ANGLIČTINĚ](#)

V Británii se zvedá boj za svobodu slova ohroženou politickou korektností, umlčováním řečníků a pedagogů, vyhazovy ze zaměstnání a vymazáváním historických osobností v progresivistickém tažení pojmenovaném „cancel culture“ čili něco jako vymazávací kultura. Boj za svobodu slova posílil populární novinář a televizní moderátor Pierce Morgan vyštvaný ze své pozice moderátora ranního debatního programu, v němž si dovolil říct, že nevěří tvrzením Meghan Markle, alias vévodkyně ze Sussexu. Co všechno se tím rozvířilo?

Meghan v interview s Oprah Winfreyovou plácla několik hrubých urážek královské rodiny, z nichž nejméně tři se už prokázaly být výmysly: Rodina jí prý sebrala pas (několikrát v té době cestovala do zahraničí). Svatba se nekonala v den, kdy se slavila, nýbrž tři dny předtím tajně a pouze s arcibiskupem (arcibiskup potvrdil, že se mýlila, neboť svatba bez svědků by byla ilegální). Vévodkyně Kate ji dohnala k slzám (bylo to naopak). Pak ještě nesmysl, že její syn Archie nedostal titul „královský“ princ jako jeho bratranec, protože je míšenec. Zapomněla si zjistit, že tento titul dostávají jen dědici v přímé linii, tedy králův nebo královnin prvorozený syn a jeho prvorozený syn. Ale nejurážlivější bylo nařčení nejmenovaného člena rodiny z rasismu, tázajícího se, „jakou barvu kůže bude její syn mít“.

Když Morgan v programu řekl, že jí nevěří, byl sám nařčen z rasismu, desetitisíce lidí žádaly jeho vyhazov, Meghan sama na něho podala stížnost. Protože hádky se rozjely už během vysílání, Morgan z něho odešel. A pustil se do kampaně na obranu slova v novinách. S heslem „postavit se tyranii woke a zastavit vymazávací kulturu, než nám vymaže kulturu“. Po arcibiskupově prohlášení, že ta „tajná“ svatba byl jen nácvik svatebního rituálu provedeného pak ve slavnostní den svatby, si zavtipkoval: „Pan arcibiskup by měl být zbaven funkce za to, že nevěří Meghan.“

Do jakých rozměrů se Morganovi podaří dotáhnout svůj boj a jakou pro něj získá podporu mediální, politickou a právní, se teprve budeme postupně dozvídat. Ale za povšimnutí nám stojí malá ironie osudu. Před pár lety právě v tomto pořadu Morgan drsně a bezohledně umlčel Tommyho Robinsona, tehdy slavného – a dnes z médií vymazaného – lidového hrdinu boje za práva kritizovat islám a muslimy, v kontextu tehdejších odhalení pákistánských gangů znásilňujících tisíce anglických pubertáček. A člověka napadlo, zda si uvědomil, že ho vlastně dohnalo jeho vlastní vymazávání druhých.

Jak rozsáhlá vlastně v Británii je ta vymazávací kultura?

Všudypřítomná v médiích a školství a na denním pořádku. Provádějí ji desetitisíce samozvaných „hlídačů“ dozírajících na kdejaký veřejný projev a rychle útočících. Rasismus je to nejčastější nařčení. Ve dvou posledních týdnech jsem zaznamenal takovéto:

Herec Laurence Fox ze slavné herecké dynastie (jeho v mnoha filmech nepřehlédnutelný strýc Edward proslul nejvíc rolí nájemného vraha Šakala) před několika měsíci vyslovil otázku, zda je vhodné obsazovat herce z etnických menšin do rolí v historických událostech, kde jejich přítomnost tehdy byla nepravděpodobná.

Okamžitě se na něho sesypaly útoky nazývající ho rasistou a privilegovaným bílým supremacistou. Přestaly chodit nabídky rolí a před pár týdny ho propustil jeho agent jedním stručným telefonátem. A bez agenta v Británii herec jako by nebyl. Mezitím se Fox našel a přesedlal na politiku. Založil novou stranu jménem „Reclaim“, což znamená reklamovat, ve smyslu žádat navrácení. V tomto případě navrácení „zdravého rozumu, britských hodnot, svobody projevu, fair play“. A bude

kandidovat proti londýnskému starostu Khanovi.

Vymazávání nebo přemazávání historie mládeži vnucuje National Trust, instituce pověřená ochranou a údržbou národních památek. Ta teď dětem na školních výletech po památkách zadává úkoly psát básničky znevažující britské impérium. V projektu „antikoloniálních“ školních výletů děti vodí po venkovských noblesních historických budovách a vypráví, jak ty krásné stavby vznikaly z rasismu, imperialismu a bohatnutí na otrocích. Vydala taky brožurku téměř stovky historických budov, jejichž někdejší majitelům se prokázalo otrokářství.

Učiteléské odbory vyhlásily, že učitelé mateřských škol by měli být vzdělávání o „privilegovaném bělošství“, aby pomáhali mrňousům pěstovat „antirasistické názory“, neboť „jinak by děti mohly vyrůstat v posilování názorů rasistických“.

Gymnázium v londýnské čtvrti Pimlico zažilo vzpuru žáků obviňujících školu z rasismu, islamofobie, transfobie a bělošského supremacismu v učení historie. Žáci sundali, roztrhali a spálili britskou vlajku jako „symbol rasismu a imperialismu“, vyhrožovali řediteli a žádali jeho vyhazov, ale nakonec přijali jeho pokornou omluvu. Jejich vzpuru podpořily učiteléské odbory. Rozbuškou vzpoury byly nové školní uniformy, které podle žáků „perzekvují muslimky a osoby s africkými účesy“, a to, že ředitel dal všechny stěny vymalovat bíle.

Podobný případ jako ve Francii: Učitel ve městě Batley při výuce o svobodě projevu a náboženství ukázal žákům karikaturu Mohameda z časopisu Charlie Hebdo. Zatím je naživu, protože byl ihned se svou rodinou vzat do policejní ochrany a do úkrytu, jak prchal před davy muslimů shromážděných před školou a žádajících jeho potrestání. Ředitel si před nimi lehl tvář k zemi a prosil o odpuštění.

V souvislosti s tím místní islámští hodnostáři napsali Borisu Johnsonovi dopis žádající, aby Británie projevovala islámu úctu, nebo dopadne jako Francie.

Ale mezi vším tím obviňováním z „institučního rasismu“ vyšla obšírná a podrobná studie odborníků na rasové vztahy, docházející k závěru, že pojem „instituční rasismus“ je neoprávněný a že Británie patří dnes mezi rasově nejtolerantnější společnosti. Změní se tím něco?

Zpráva bere na vědomí, že předsudky vůči odlišným skupinám existují, ale že jsou přítomné ve všech etnických skupinách, a ne jen u bělochů. Mnohem větší rozdíly v úspěšnosti se nacházejí uvnitř etnických skupin a jsou víc ekonomické než rasové. Ekonomický neúspěch je působen méně rasovými předsudky a víc „geografií, rodinným vlivem, socio-ekonomickým původem, kulturou a náboženstvím“.

Rozhodně bílá pleť není žádnou výhodou, ve vzdělání jsou úspěšnější neevropská etnika, zatímco chudí bílí příslušníci dělnické třídy jsou na spodních příčkách.

Britská společnost se za poslední dvě generace změnila v mimořádně tolerantní a o žádném rasismu „institučním“ se nedá mluvit.

„Termín instituční rasismus jsme uplatnili jen na případy, kdy se dá hluboce zakořeněný rasismus prokázat na systémové úrovni, a ne když se používá jako obecně všezahrnující fráze na jakoukoli mikroagresi, úmyslnou nebo neúmyslnou,“ vysvětluje zpráva. Doporučuje každé nařčení z rasismu ověřovat fakty. Jde na to obrazně, metaforou ze sportu: „Ve sportovním utkání máme rádi penalty, ale musíme taky dávat pozor na rozhodčí, kteří pískají příliš mnoho faulů, a hráče, kteří zfaulování

předstírají.“

Falešná nařčení jsou kontraproduktivní, neboť mohou vyvolat pocit křivdy u neprávem obviňované většiny. Tříští to národní solidaritu u menšin nadměrně hecovaných politickými aktivisty. Pokud se rasismus definuje tak široce, že zahrnuje každé slovo, které si ti nejcitlivější vykládají jako urážku, která navíc vůbec není míněna rasově, umlčuje to životně důležitou diskusi o tématech jako zločinnost, vzdělání, zdraví, imigrace a národní identita.

Zpráva uvádí hojný počet případů, statistik, studií a životních osudů k tomuto optimistickému závěru opravňujících.

Takže od nynějška vše v dobrém a všichni budou jeden druhého ctít a tolerovat jako vzájemně loajální spoluobčané?

Ne tak honem. Politicky korektní woke levice se ještě nějakou setrvačností potřebuje vyřádit. Už se proti zprávě ozvala spousta protestů. Většinou nějak přehlédli, že zprávu vypracovalo 12 distingovaných sociologů, z nichž jen jeden je běloch. Nejpicantnější je protest cambridžské profesorky Priyamvady Gopalové z katedry postkoloniálních studií, která když se dozvěděla, že hlavní redaktor zprávy a předseda komise pro rasovou rovnoprávnost, původem Jamaičan, Tony Sowell, má doktorát, odpověděla s úsměvem: „To měl i Dr. Goebbels.“

V českých médiích se nějak zapomněla objevit zprávička, která se nás možná týká. Totiž budapeštské setkání tří „populistických“ či „pravicově-nacionalistických“ politiků Orbána, Salviniho a Morawieckého, kující nějaké nové politické seskupení. Co dohodli?

Vytvořit novou pravicovou vlasteneckou alianci na evropské úrovni. Počínajíc Evropským parlamentem, kde by mohlo vzniknout nové pravicové přeskupení, potenciálně druhé nejpočetnější. To by poskytlo politické zastoupení „mnoha milionům Evropanů bez adekvátní a účinné reprezentace“, vysvětlil Orbán. Doufají ve spojení s podobně euroskeptickými a antimigračními stranami jako Le Penové Národní sdružení, rakouskými Svobodnými. Cílem je, slovy Salviniho, „nová evropská renesance“.

A co vás pobavilo, nebo dokonce rozesmálo?

O soše Greta Thunbergové na univerzitě ve Winchesteru už tady psal Petr Žantovský. Ještě zábavnější je britský generál velící jednotce „Revize klimatické změny a udržitelnosti“ Richard Nugee, který jejím jménem pojmenoval svého psa. Tedy zřejmě fenku.

Oxfordská univerzita zvažuje zrušit notovou soustavu zapisování hudby, neboť je „příliš koloniální“, a věnovat se víc neevropské hudbě. Někteří studenti a pedagogové si stěžovali, že se vyučuje příliš mnoho hudby z období kolonialismu.

A univerzita v Oregonu (to je pro změnu v USA) zavádí on-line kurz, jehož náplní je „demontáž případů bělošského supremacismu v matematice“. Jedním takovým případem bělošství je domněnka, že „koncepte matematiky je čistě objektivní“. Tento koncept je přece dnes „sám o sobě falešný“. A proto tento kurz bude skýtat „příležitosti pro průběžnou sebereflexi a možnost rozvíjet antirasistickou matematickou praxi“.

A my se tady hádáme, zda se má ještě z matiky maturovat?